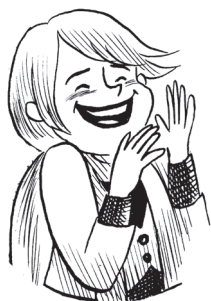

**Salut, Sunt Jamie Grimm...
Și vreau să vă fac
să râdeți!**

HA-HA!

**Zombii mănâncă gogoașa
cu mâna?**

**ce rezultă dacă încrucișezi
un papagal cu o albină?**

ce poartă rațele sălbatice la nunți?

Dacă vreți să aflați poanta acestor glume și MULTE, MULTE alte bancuri, citiți această carte! Veți cunoaște povestea familiei mele adoptive, ai cărei membri sunt incredibil de lipsiți de simțul umorului, veți face cunoștință cu o persoană uimitoare, căreia i se spune Tipa Cool, și cu bătaușul școlii, care, întâmplător, locuiește sub același acoperiș cu mine... și, mai mult decât atât, veți afla un secret pe care încă nu sunt pregătit să vi-l spun. Ceea ce POT totuși să vă spun este că particip la o misiune palpitantă, aceea de a câștiga concursul *Cel mai amuzant copil comedian de pe Planetă* și vă rog să fiți alături de mine în fiecare clipă a acestei competiții.

Așa că luați loc, relaxați-vă și pregătiți-vă...

Să râdeți în hohote...

până vă dau lacrimile...

până vă tăvăliți...

PÂNĂ LEȘINAȚI DE RÂS!

EU, HAI OS?

O POVESTE DIN
GENERALĂ

JAMES PATTERSON

ȘI CHRIS GRABENSTEIN

TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZĂ DE
CARMEN BOTOȘARU

CORINT JUNIOR

PROLOG

UNU

SUDORI RECI DE SPAIMĂ

Ați făcut vreodată ceva extrem de stupid, ca de pildă... hm... nu știu... să vă aflați într-o sală plină de oameni pe care nu-i cunoașteți și să-i faceți să râdă cu lacrimi?

Chiar că-i o mare prostie, nu?

Ei bine, din motivul ăsta, umila mea istorioară începe cu emoții cât se poate de nesuferite... la care se adaugă o doză mică de dramatism intens (și, să sperăm, câteva glume, ca să nu înnebunim cu toții).

OK... așadar, cum am reușit, mai exact, să intru în beleaua asta — să mă aflu pe scena unui club de comedie, arătând rumen ca niște cartofi pai într-o pungă, sub reflectorul fierbinte care-mi scoate în evidență petele de sudoare (inclusiv una care seamănă cu Jabba the Hutt¹) și cu aproape o mie de globi oculari holbați la mine, străpungându-mă parcă?

E bună întrebarea pe care mi-o puneți.

Ca să fiu sincer cu voi, și *eu* mă întreb același lucru.

Ce caut eu, Jamie Grimm, aici, căznindu-mă să câștig ceea ce se cheamă concursul *Cel mai amuzant copil comedian de pe Planetă?*

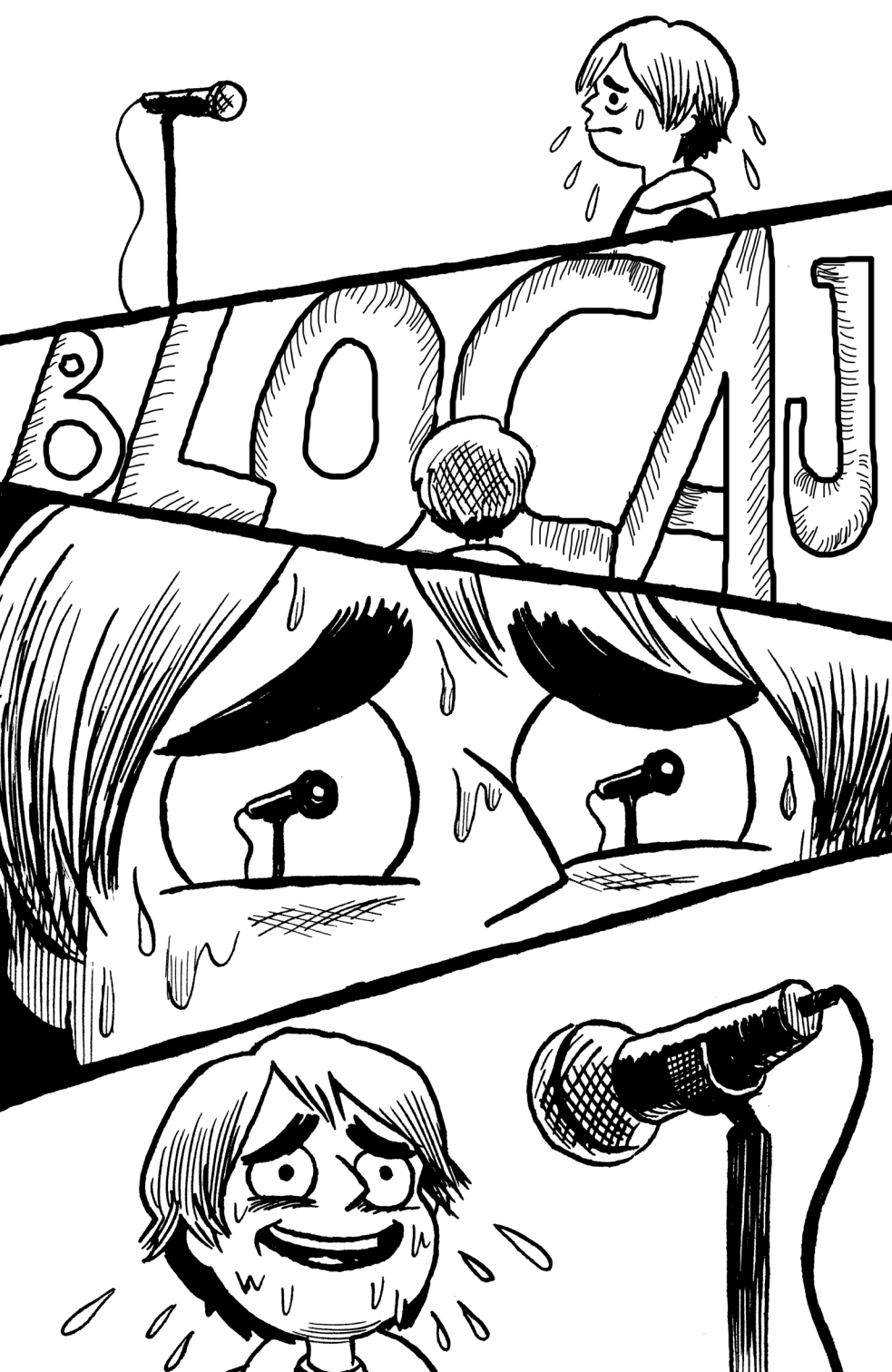
Ce-a fost în capul meu?

Și stați un pic! Așteptați! Lucrurile vor merge și mai prost de-atât.

În timp ce publicul se holbează la mine și așteaptă să spun ceva (orice) amuzant, eu stau aici, pe scenă, blocat.

E purul adevăr — mintea mea este *complet goală*.

¹ Personaj din filmul *Războiul stelelor*, un extraterestru care arată ca un limax uriaș. (*N. tr.*)

Am spus doar atât:

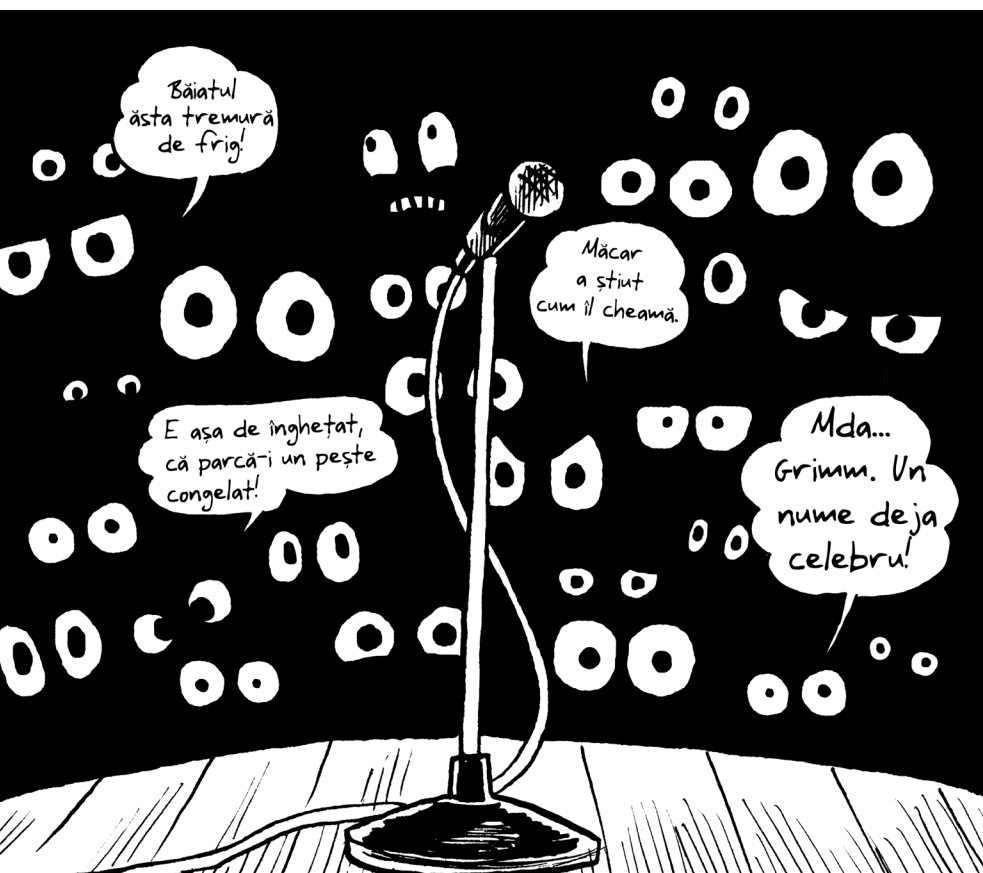
— Nu, sunt Jamie Grimm.

Dar asta este poanta. *Finalul* glumei.

Nu trebuie decât să-mi amintesc ce este *înainte* de poantă. Înțelegeți... începutul glumei, pe care *nu-l mai știu*.

Așa că transpir și mai și. Iar publicul se holbează la mine și mai și.

Nu cred că așa trebuie să arate un episod comic. Sunt aproape sigur că de regulă e nevoie și de *glume*. Și de oameni care să râdă.

— Hm, salut! cârâi, în sfârșit, două vorbe. De curând, la școală, a venit o profă suplinitoare. Foarte dură. Un fel de doamna Darth Vader¹. Respira zgomotos și avea o voce gravă. În timp ce striga catalogul, mi-a zis: „Ești fan gumă de mestecat, tinere?” Iar eu i-am răspuns: „Nu! Sunt Jamie Grimm.”

Aștept (mi se pare că trec ore întregi) și... da, publicul chicotește. Nu râde în hohote, dar e un început.

OK. *Pfuuu!* Sunt în stare să spun o glumă. Nu e totul pierdut. Încă. Dar stați o secundă! Trebuie să vorbim despre altceva. Povestea mea ia o întorsătură neașteptată.

— O întorsătură neașteptată? o să spuneți. Deja?

Mda! Și, vă rog să mă credeți, la asta chiar că nu v-ați fi așteptat!

Ca să fiu absolut sincer, nici eu.

¹ Personaj din filmul *Războiul stelelor* — cândva cavaler Jedi cu numele de Anakin, ajunge să se afle de partea întunecată a Forței. (*N. tr.*)